Oversigt over cases fra kommuner – Ankestyrelsens Dialogforum - DASSOS den 25. november 2021

Kommune	Beskrivelse af Case
Horsens	Der ønskes mere dialog ved henvendelse til Ankestyrelsen frem for at sende sager ind omkring juridiske spørgsmål/fortolkninger, som kunne være afklaret via telefonisk eller skriftlig dialog. Der ønskes ligeledes mulighed for et skriftligt svar fra Ankestyrelsen, evt. en mailservice og/eller et velfungerende hotline system.
Skive	**U**vildige oplysninger: I sager hvor der kan være uenighed om eksempelvis udmåling af en given støtte, opleves det at Ankestyrelsen er utilbøjelig til at anerkende kommunens egen udmåling. Dette på trods af, at udmålingen som oftest er foretaget af erfarne og kompetente medarbejdere, som ved hvad de har med at gøre. Ankestyrelsen er i stedet tilbøjelige til alene at anerkende udmåling foretaget af et eksternt konsulentfirma, som kommunen har måtte hyre ind til opgaven. Dette er problematisk, både da medarbejderne i de eksterne konsulentfirmaer ofte ikke har den samme erfaring og ekspertviden på det enkelte område og da kommunen således er nødsaget til at anvende økonomiske midler på at hyre firmaer ind, uagtet at kompetencerne rent faktisk findes i kommunen.
Skive	Belysning af sager Ankestyrelsen har hidtil lagt op til en meget detaljeret belysning af den enkelte borgers behov. Særligt i BPA-sager (serviceloven § 96), har Ankestyrelsen lagt op til at kommunen dokumenterer borgerens behov via observationer i borgerens hjem. Dette har vakt en del opmærksomhed i pressen, som har klandret kommunerne for at overvåge borgere og dermed gå for langt ind i borgeres privatsfære i belysningen af sagerne. Det er således et problem for kommunerne, at Ankestyrelsen pålægger en så detaljeret bevisbyrde, at den alene kan løses via handlinger, som af offentligheden er anset for værende for indgribende i en borgers privatsfære.
Skive	Konkret vejledning fra Ankestyrelsen: Selvom Ankestyrelsen naturligvis ikke kan udtale sig i en konkret sag, kan der ofte opstå situationer hvor kommunen kan have behov for generel vejledning fra Ankestyrelsen. Tidligere var der mulighed for at skrive (ganske kort) til Ankestyrelsens Juridiske Hotline og derigennem få svar på hvorledes Ankestyrelsen forholder sig til en generel problemstilling. Udover at kommunen således fik et kort skriftligt svar, så offentliggjorde Ankestyrelsen tillige de mest relevante svar inde på deres hjemmeside, hvormed kommunerne selv kunne tjekke op på om Ankestyrelsen tidligere havde forholdt sig (generelt) til det pågældende emne. Ankestyrelsen tilbyder ikke længere denne service og der er ej heller mulighed for at tilgå de tidligere svar på hjemmesiden. Det ville være ønskeligt at den pågældende service blev genoptaget.

	Den service som Ankestyrelsen tilbyder nu, er at kommunen kan kontakte Ankestyrelsen og spørge ind til den generelle problemstilling og derefter komme i mundtlig kontakt med en medarbejder herom. Det opleves jævnligt at Ankestyrelsen ikke kan svare og må gå tilbage til sit bagland og efterfølgende ringe tilbage. Dette er naturligvis helt i orden, men har flere gange medført at problemstillingen ikke er blevet gengivet korrekt efterfølgende, hvorfor kommunen ikke får svar på dét der oprindeligt blev spurgt om. Ligeledes opleves det at der kan være lang tilbagemeldingstid fra Ankestyrelsen, eller at Ankestyrelsen slet ikke vender tilbage.
Silkeborg	Silkeborg Kommune oplever, at der gennem de sidste 2-3 år er sket en ændring i Ankestyrelsens praksis i forhold til detaljeniveauet i kommunens afgørelser. Det er eksempelvis på ansøgninger om midlertidigt botilbud jf. SEL §107, hvor vi som kommune udreder og vurderer, at borgerens behov kan imødegås gennem bostøtte jf. SEL §85 i egen bolig. Her oplever vi et øget detaljeniveau i forhold til beskrivelse af den faktisk leverede indsats, herunder metode og tilgang i forhold til de enkelte behov og indsatser. Dette detaljeringsniveau er stigende, og ofte svært at efterkomme i en afgørelse. Yderligere bevirker det at afgørelserne bliver omfattende for borgerne at orientere sig i, samt at forstå grundlaget for vurderingen. Slutteligt vil jeg gerne opfordre til, at der er en mulighed for de enkelte kommuner at komme mere i dialog med Ankestyrelsen direkte på et kontinuerligt basis, således vi har en mulighed for dels at være på forkant hvis AST skulle ændre praksis som vi oplever jf. ovenstående og dels forstå bevæggrundene for den ændrede praksis.
Skanderborg	Borger har autisme og bor hjemme. Far er ansat i jf. SL §94 til at hjælpe hende om morgenen. Hun er bevilliget STU. Hun bliver kørt i taxa til STU, med et formuleret mål om at blive selvtransporterende på sigt. Et mål i STU-planen er ligeledes at borger deltager i selvvalgte aktiviteter sammen med andre unge på STUén. Borger har endnu ikke haft overskud til at deltage i aktiviteter eller øve transport. Pgl. har haft bevilling til SL §85, hvilket ikke opstartede grundet manglende overskud i hverdagen. I Skanderborg har vi en kvalitetsstandard jf. SL §85 som giver mulighed for bostøtte i hverdage mellem 07-19 og lørdag i dagtid. Forældrene søger sammen med pgl. om bostøtte i weekenden til biografture, restaurantbesøg mv. Dette skal foregå efter kl.14, da borgers døgnrytme medfører, at pgl. ikke er klar før efter kl.14. Borger er vurderet i målgruppe for botilbud jf. SL §107, men dette har borger og forældre ikke ønsket iværksat endnu. Sagen ender i Ankestyrelsen af flere omgange, hvor afgørelsen hjemvises til fornyet behandling i kommunen. Kommunen har ikke redegjort for hvordan borgers behov ift. selvvalgte aktiviteter er dækket. I den konkrete afgørelse blev der argumenteret for at borger var kompenseret via mulighederne i STU, herunder et konkret mål ift. selvvalgte aktiviteter med de andre unge i STU, bevilling af bostøtte iht. det kommunale serviceniveau og i øvrigt at borger var vurderet i målgruppen for botilbud jf. SL §107. Den faglige vurdering er, at borgers støtte behov er omfattende og derfor er der peget på behovet for et botilbud jf. SL §107. Dette ønsker borger ikke. Problemstilling: • Hvordan kan man jf. ovenstående case som kommune forholde sig SL §85 og støtte til selvvalgte aktiviteter og samtidig fastholde et serviceniveau? Vurderingen er at der er behov for SL §107, da støttebehovet er omfattende og derfor ikke vurderes, at kunne dækkes fuldt i eget hjem. Hvordan skal kommuner håndtere en forventning fra

	både borger og AST (jf. hjemvisningerne) om fuld kompensation i eget hjem (støtte til selvvalgte aktiviteter på selvvalgt tidspunkt), uanset at en kommune har vurderet borgers behov foreneligt med et tilbud jf. SL §107? • Kan en kommune erkende manglende mulighed for at dække et behov via en mindre indgribende indsats uden at dette hjemvises med begrundelsen, at vi skal redegøre for hvorledes borgers behov er dækket, når der netop er peget på et behov for en mere indgribende indsats, men denne ikke ønskes? • Er der en "overligger" ift. PM 76-17 jf. kommunernes mulighed for at have et serviceniveau og drifte ift. det i praksis?
Randers	I Folketingets Social- og Ældreudvalg har været stillet flere spørgsmål til BPA ordningen, herunder beregning af tilskud til dækning af rådighedstimer. Der blev indhentet en udtalelse fra Ankestyrelsen, til brug for besvarelse af beregningsspørgsmålet. Det fremgår af Ankestyrelsens udtalelse, at styrelsen har overvejet praksis om beregning af tilskud til dækning af rådighedstimer og er enig med Dansk Erhverv og FOA i, at kommunen også ved beregning af tilskud af rådighedstimer skal følge udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk.1, 2. pkt. Har Ankestyrelsen mulighed for at give et konkret eksempel på, hvordan en kommune skal beregne tilskud til dækning af en rådighedstime, hvis denne f.eks. følger enten SOSU overenskomsten, overenskomsten mellem FOA og Dansk Erhverv? Er der tale om en ændret retsopfattelse hos Ankestyrelsen af, hvordan beregning af tilskud til dækning af rådighedstimer skal ske?
Aarhus	1. **Handleanvisninger** Vi er glade for indførelsen af punktet "Hvad skal kommunen gøre nu" i afgørelserne. Jo mere handlingsanvisende Ankestyrelsen kan gøre dette punkt, jo bedre for os. 2. **Kontakt og vejledning** Aarhus Kommune oplever stor imødekommenhed ved telefonisk henvendelse til Ankestyrelsen – både i konkrete klagesager og ved generel vejledning. Ankestyrelsen er en vigtig samarbejdspartner for kommunerne, og det er i mange sager afgørende for vores sagsbehandling, at vi får god vejledning. Vi har stor forståelse for, at nye medarbejdere også passer telefonen – der skal være plads til oplæring – og nye medarbejdere yder oftest også god vejledning. Det er dog vigtigt, at de nye medarbejdere kender deres begrænsning, og selv søger råd og vejledning hos erfarne kolleger i Ankestyrelsen, når det er nødvendigt. 3. **Oplysning af sager ved Ankestyrelsen** Vi kunne ønske os, at Ankestyrelsen oftere "rakte ud" til os, hvis man i sagsbehandlingen af en ankesag har tvivl om noget. Vi oplever, at sager hjemvises, hvor Ankestyrelsen fx skriver, at det "ikke fremgår, om sådan eller sådan", eller at man "ikke kan se, hvordan noget forholder sig". Dér ville vi foretrække en kontakt (gerne telefonisk) fra Ankestyrelsen til afklaring af tvivlen, fremfor en hjemvisning, med den forsinkelse, det betyder for alle – især borgeren. 4. **Positiv kommunikation.** Kommunen har ofte en længerevarende relation til borgerne – Ankestyrelsen er inde i et øjebliksbillede. Ankestyrelsen må ved deres ageren i sagen meget gerne

	have fokus på, at der er tale om positiv kommunikation, som kan medvirke til at opretholde – eller måske endda (gen)skabe – en god relation mellem borgeren og kommunen. Det er i den sammenhæng fx uhensigtsmæssigt, at Ankestyrelsen starter sine afgørelser med at fremhæve kritik af kommunen i den enkelte sag – også selvom kritikken ikke har betydning for resultatet (fx for lang tid til genvurdering af afgørelsen). 5. **Principafgørelser** Ankestyrelsen træffer ikke nok principafgørelser. Principafgørelserne er et vigtigt redskab for kommunerne til forståelse af praksis på socialområdet. Principafgørelserne er bindende praksis for kommunerne. Ankestyrelsen kan ikke kompensere for manglende udstedelse af principafgørelser ved praksisundersøgelser og praksisnotater, som ikke er bindende retskilder. For fem år siden traf Ankestyrelsen mere end 200 principafgørelser om året – i 2021 har Ankestyrelsen pt. truffet 19 principafgørelser (og flere af dem er sammenskrivninger af gamle afgørelser). 6. **Praksis- og velfærdsundersøgelser** Ankestyrelsens undersøgelser af et givent område bliver altid læst i kommunerne med stor interesse. Der er ofte tale om omfattende publikationer, som gengiver forskelligheder i kommunernes praksis. Det vil dog fremme anvendeligheden af undersøgelserne, hvis Ankestyrelsen ikke blot gengiver kommunernes praksis, men også tager stilling til, hvad der er den korrekte praksis – herunder også, om den praksis, som fremgår af undersøgelserne, er lovmedholdelig. 7. **Faktisk forvaltningsvirksomhed** Det er vores opfattelse, at Ankestyrelsens efterprøvelse af vores faktiske forvaltningsvirksomhed er blevet intensiveret over de senere år. Vi er opmærksomme på Ankestyrelsens praksis ift., at det er en afgørelse i sig selv at afvise borgeren klageadgang med henvisning til, at der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed – det er derfor ikke spørgsmålet om klageadgang, der er relevant, men intensiteten af Ankestyrelsens efterprøvelse af vores udførelse af hjælpen. Det kan fx være i situationer, hvor vi har truffet afgørelse om bevilling af socialpædagogisk støtte (§ 85), og borgeren ikke er tilfreds med vores valg af udfører. Det er i disse sager blevet tiltagende vanskeligt at overbevise Ankestyrelsen om, at det er os, der tilrettelægger hjælpen i den konkrete sag, og at dette sker på baggrund af en høj faglig ekspertise.